

Andrazzi

Een artistiek talent met een droom

Als Andrazzi op 27-jarige leeftijd zijn geboorteland Congo verlaat voor België, laat hij een land in chaos en armoede achter zich. In België hoopt hij op een stabiel leven en op een doorbraak als veelzijdig kunstenaar. 27 jaar later is de eerste wens verwezenlijkt, de tweede niet volledig.

We ontmoeten Andrazzi op een tropische zomerdag, die herinneringen oproept aan zijn thuisland. Congo, in centraal Afrika, en België hebben een lange gezamenlijke geschiedenis. Eind 19de eeuw wordt Congo gekolonialiseerd door de toenmalige Belgische koning Leopold II. Zijn schrikbewind vormt een van de zwartste pagina's uit onze vaderlandse

geschiedenis. In 1960 wordt Congo onafhankelijk. De afgelopen 60 jaar tekenden zich echter vooral door politieke onrust en armoede. Als het land tegenwoordig in het nieuws komt, is het veeleer door een nieuwe uitbraak van ebola dan door positieve initiatieven.

De band tussen België en Congo heeft er mee voor gezorgd dat ons land heel wat bewoners van Congolese afkomst telt, met de

Matongewijk als exponent. Als Andrazzi in '92 in België landt, vestigt hij zich eerst in Aarlen. Hij volgt er lessen sculptuur in avondschool aan de Academie van Aarlen, gecombineerd met dagonderwijs aan de Academie van Schone Kunsten in Namen, waar hij later naartoe zal verhuizen. Reeds in Congo was zijn creativiteit en artistiek talent een grote troef voor Andrazzi. Hij werkte er als publiciteitsgrafist, onder de hoede van een artistiek directeur. In Namen gaat zijn artistiek leven in België echt van start en hij huwt er eveneens met een Belgische.

Jettenaar dankzij Tinou

Na een korte tussenstop in de Gaume verhuist Andrazzi in 2008 naar Jette. De Congolese kunstenaar kwam vaak naar het Brusselse, met z'n bruisende culturele leven, en ontmoette zo Tinou, de drijvende kracht achter Atelier Curcuma in de Pannenhuisstraat. Zo leert hij Jette kennen en het rustige karakter van de gemeente spreekt hem aan. Meer dan 10 jaar later en twee schattige dochters verder heeft hij zich zijn keuze nog niet beklagd. Zijn sociaal en familieleven speelt zich af in onze gemeente, waar ze zich met het hele gezin echt thuis voelen. De enige frustratie is de moeilijkheid om te kunnen leven van zijn kunst. De talentrijke schilder/tekenaar/schrijver/zanger blijft met evenveel passie werken creëren – voornamelijk kleurrijke schilderijen – maar vaste contacten met het grote publiek of galeriehouders blijven uit. Volgens Andrazzi heeft de lokale overheid een rol te spelen om de plaatselijke kunstenaars met elkaar in contact te brengen en te begeleiden in duurzame projecten. Zo droomt hij er bijvoorbeeld van om artistieke workshops te organiseren met jongeren, eerst in het Brusselse en later in zijn thuisland.

Terugkeren naar Congo doet hij maar zelden. Niet alleen de dure vliegtuigtickets weerhouden hem ervan, maar ook de precaire situatie in zijn thuisland. Als 'euro-Afrikaan' ontbreekt het hem aan middelen om zijn vrienden en familie ter plaatse te helpen. De solidariteit in België vindt hij trouwens het grootste verschil met Congo. Met die bedenking dat de overgrote meerderheid van de Congolese bevolking dagelijks moet vechten om te overleven. Solidariteit wordt daar heel wat moeilijker.

Ben je benieuwd naar het werk van Andrazzi? Surf naar andrazzi-mbala-nsilu.com